

недостатньо розробленим, він не відповідає новітнім досягненням науки і техніки. Державні наукові програми, як правило, не здатні забезпечити досягнення конкретних кінцевих результатів, міністерства та інші центральні органи виконавчої влади не мають достатніх коштів для інноваційної трансформації галузей народного господарства, а комерційні структури не зацікавлені у здійсненні довгострокових проектів, які б забезпечували базові технологічні зміни. Відсутність єдиної економічної й інноваційної політики на рівні держави і конкретної галузі та регіонів не створила умов для активної інноваційної діяльності підприємств.

В Україні існують об'єктивні передумови формування інноваційної економіки. Швидкий вихід України з кризи цілком можливий через реалізацію її переваг, які повинні бути доповнені активною державною політикою. Проблема створення економічного механізму, що дозволяє генерувати, відтворювати та використовувати науково-технічні інновації для підвищення темпів економічного розвитку й якості життя в нашій країні набуває надзвичайно актуального значення. Її вирішення реально можливе лише за умови формування адекватного уявлення про основні характеристики інноваційних процесів, їхні рушійні сили та закономірності.

Держава має сприяти активному співробітництву підприємств галузі з науковими інститутами, формуванню нових стандартів якості освіти за спеціальностями даної галузі. Праця науковців має мотивуватися як фінансовим заохоченням, так і можливостями для реалізації інноваційних ідей.

Враховуючи те, як легка промисловість контактує з іншими виробничими та невиробничими галузями можна стверджувати, що подолання кризи сприятиме зростанню показників національної економіки, підвищенню якості життя споживачів, появі великої кількості нових робочих місць та можливостей для самореалізації молодих підприємців та модельєрів. А розкриття її інноваційного і інвестиційного потенціалу дасть поштовх для наукової праці та притоку інвестицій.

ЕКОНОМІЧНА БЕЗПЕКА ПІДПРИЄМСТВА В КОНТЕКСТІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ

Лойко В. В., д.е.н, доцент

Гринюк Н. В., студент

Київський національний університет технологій та дизайну

З перших років переходу України до ринкового типу економіки дуже гостро постає питання забезпечення безпеки здійснення економічної діяльності, зокрема на мікрорівні — рівні суб'єктів господарювання.

Слід зауважити, що для різних держав складові національної безпеки будуть певним чином відрізнятись, так як кожна країна має своє коло національних інтересів, та своє бачення на низку загроз щодо їх досягнення та уникнення [1, с. 97].

Економічна безпека, в системі національної безпеки, виконує чітко визначені функції, несе на собі суттєве функціональне навантаження. Її сутність полягає у тому, що вона є не просто складовою національної безпеки, а матеріальною основою національної суверенності, що визначає реальні можливості в забезпеченні інших видів безпеки. Тобто економічна безпека — це підґрунтя для функціонування всіх інших її елементів, що входять у національну систему (військової, технічної, продовольчої, екологічної).

Вперше термін "економічна безпека" був застосований Ф. Рузвельтом в програмах виходу з Великої депресії 1933—1937 рр. Але треба зазначити, що приблизно в той же період ця категорія була складовою програм соціально-економічних перетворень демократичної партії США

Безпека суб'єкта залежить від різних факторів. Шкоду інтересам підприємця може бути завдано у результаті несприятливої економічної політики держави, протиправних дій конкурентів, кризових явищ в економіці, непередбачених змін кон'юнктури ринку, стихійного лиха, надзвичайних подій, управлінської некомпетентності, соціальної напруги тощо.

Отже, фактори, що впливають на рівень безпеки підприємств можуть бути внутрішніми і зовнішніми, економічними та неекономічними, об'єктивними і суб'єктивними.

В Україні питання забезпечення економічної безпеки розглядається як один із найважливіших національних пріоритетів, який вимагає посиленої уваги представників владних структур, політичних партій, науковців, широкої громадськості.

Економічна безпека держави є складною багаторівневою системою, яка неодмінно потребує захисту всіх її компонентів на різних рівнях управління економікою: держави, регіону, галузі, сектора економіки, окремого підприємства, особи.

У зв'язку з цим необхідно зазначити, що лише за ефективного розвитку підприємництва, незалежно від форми власності та сфери діяльності, можна говорити про стабільний розвиток економіки держави, про забезпечення соціально-економічних гарантій населення та створення умов для захисту економічних та національних інтересів держави. Адже тільки за рахунок чітко організованої системи економічної безпеки суб'єкт господарювання зможе ефективно розвиватися, сплачувати податки, створювати нові робочі місця, бути конкурентоспроможним та вносити свій внесок у розвиток галузі, підприємництва і держави загалом. Саме тому економічна безпека суб'єктів господарювання залежить передусім від наявності правової системи її захисту та ефективного механізму забезпечення реалізації. Гарантом економічної безпеки учасників господарських відносин є держава [4].

Українські дослідники І. Бінько та В. Шлемко доводять, що "економічна безпека – це такий стан національної економіки, який дозволяє зберігати стійкість до внутрішніх і зовнішніх загроз і здатний задовольнити потреби особи, сім'ї, суспільства, держави"

Список використаної літератури:

1. Білоус Т., Кваша Т., Пащенко Д. Аналітична записка щодо стану економічної безпеки та загроз економічній безпеці України/ Т. Білоус, Т. Кваша, Д.Пащенко. — К. : Міністерство економіки України, 2008. — 45 с.
2. Тесля Ю.М., Кубявка Л.Б. Концепція побудови та функції системи протиризикового управління проектами у програмах інформатизації. // Управління розвитком складних систем. – 2014. – №19. – С. 93 – 98.
3. Тесля Ю.М., Рич М.І. Модель динамічних показників для оцінки доцільності та успішності проектів. // Управління розвитком складних систем. – 2014. – №19. – С. 98 – 102.
4. Живко З.Б., Петренко Л.М. Економічні аспекти національної безпеки України в контексті економічної безпеки підприємства / З.Б. Живко, Л.М. Петренко // [Електронний ресурс] — режим доступу: http://archive.nbuiv.gov.ua/portal/soc_gum/ekfor/2013_1/1.pdf.
5. Економічна безпека / О. Є. Користін, О. І. Барановський, Л. В. Герасименко та ін.; за ред. О. М. Джужі. — К.: ЦУЛ, 2010. — 368 с.

АНАЛІЗ ЧИННИКІВ, ЯКІ ВПЛИВАЮТЬ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Лойко В. В., д.е.н, доцент

Книженко А. О., магістрант

Київський національний університет технологій та дизайну

В сучасних умовах господарювання стан функціонування і розвитку підприємств легкої промисловості України досить складний. Це зумовлено низкою проблем, характерних для підприємств промисловості загалом і пов'язані як із зовнішніми так і з внутрішніми чинниками. Основними серед них є висока частка імпортованих товарів, несприятливі умови для залучення інвестицій; недостатність фінансування науково-дослідних робіт, відсутність у значної частини підприємств ефективного управління тощо. Вирішення зазначених проблем потребує комплексного розв'язання, з боку як держави, так і самих підприємств. Тому актуальним є питання аналітичної оцінки сучасного стану ринку одягу України з метою визначення перспектив розвитку швейних підприємств.

До найважливіших факторів зовнішнього середовища, що впливають на ефективність діяльності підприємства належать: політико-правові, економічні, соціально-демографічні і техніко-технологічні, тобто так звані «PEST» - фактори. Проаналізуємо вплив на діяльність підприємств легкої промисловості чинників політичного характеру. Політичні зміни в країні мають для підприємства важливе значення, оскільки зміна в законодавчій базі, а також зміна в політиці держави можуть відбитися на діяльності організації в цілому. Цей вплив може бути як позитивним, так і негативним. Наприклад, при повному вступі України в ЄС, ціни на велику кількість продукції можуть